

[Indenrigsministeren.]

Nu siger det ærede Medlem: Det er dog besynderligt, at Regeringen ikke kan gaa med, thi dens Program er jo netop Skattelempelser. Jeg maa her svare det ærede Medlem som jeg svarede de Forslagsstillere, hvis privat indbragte Forslag var til Behandling her i Gaar, de ærede Medlemmer af Retsforbundet, som ogsaa kom her med Forslag, der gik ud paa, at man ved ændrede Beskatningsregler med eet Slag skulde nedbringe Skatteprovenuet for samtlige danske Kommuner med henimod et Par hundrede Millioner Kroner, idet man sagde, at man følte sig overbevist om, at det ikke vilde være vanskeligt at gennemføre Foranstaltninger af en saadan Beskaffenhed, at Kommunerne kunde opnaa tilsvarende Besparselser. Jeg maatte da sige til de Herrer, at jeg syntes, det var ved den forkerte Ende, de begyndte, at efter min Mening burde de Foranstaltninger, som skulde foranledige saadanne Reduktioner af Udgiftsbudgettet, være de grundlæggende; derefter kunde vi saa skride til Skattereformen, hvis vi iøvrigt sympatiserede med den.

Det er det Princip, Regeringen har fulgt. Vi har med Støtte i den høje Rigsdag tilvejebragt Udgiftsnedsættelser, Beskæringer af Udgiftsbudgettet, som vi har udnyttet til Ændring af Skattelove og til Reduktion af Skattebyrder.

Nu forstaar jeg meget vel, at det kan volde Vanskelighed for det ærede Medlem, selv om han havde tilstrækkelig Talstyrke dertil i Københavns Kommunalbestyrelse; men han vilde jo selv som Mindretal have kunnet udnytte tidligere foreliggende Situationer til at gøre Forsøg paa at undgaa en Skatteskala og Gennemførelse af Skatteprincipper som dem, der nu findes i København, og som jeg erkender virker stærkt tyngende for middelstore og større Indtægter.

Om der er nogen Anledning til at nedsætte de indirekte Skatter yderligere i København, det skal jeg ikke kunne udtale mig om. Efter min Mening er det Udbytte, som Gasværkerne og for Resten ogsaa Elektricitetsværkerne giver her i København under Hensyn til Størrelsen af den i disse Institutioner indestaaende Kapital, særdeles minimal, efter min Mening ogsaa lavere, end i og for sig rimeligt

er. Om dette aabner Mulighed for, at man her kunde komme til Ændringer, som kunde resultere i en virkelig Nedgang i den indirekte Beskatning til Kommunen, skal jeg ikke kunne udtale mig om; men det er mig i saa Henseende ikke tilstrækkeligt, at det ærede Medlem forsikrer om, at der allerede er Mulighed til Stede for en saadan Nedsættelse.

Det ærede Medlem har her f. Eks. henvist til opsparede Fonds, hvilket jo egentlig klarligt viser, at det ærede Medlem har Opmærksomheden henvendt paa, at Formueopspisning kan blive den nødvendige Konsekvens af hans Forslag. Nu har det ærede Medlem Hr. Stauning, hvis jeg forstod ham rigtigt, erklæret, at denne Fond har man allerede spist op... (Afbrudelse af Stauning). Man er i Færd med det, siger det ærede Medlem — og det ærede Medlem advarede i den Anledning imod at spise den to Gange — det lader sig jo ikke gøre og vilde formentlig heller ikke smage godt —, og til denne Henstilling kan jeg ganske slutte mig, idet jeg jo paa den anden Side ikke har glemt, at ikke mange er saa øvet i at spise de samme Penge Gud ved hvor mange Gange som netop det ærede Medlem Hr. Stauning, der har spist Nedsættelsen paa Militærudgifterne som et dagligt Maaltid nu gennem mange Aar.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne erklærer her, at det, som jeg gør, det er at nægte denne Sag henvist til Borgernes Afgørelse. Man skulde dog tro, siger det ærede Medlem, at det maatte have ogsaa min Sympati, at Borgerne, naar den valgte Bestyrelse af Kommunen ikke er i Stand til at tilvejebringe eller ikke ønsker at tilvejebringe den tilstrækkelige Nedgang i Skattebyrden, faar Anledning til at belære den om, at dette skal ske.

Men det ærede Medlem maa dog kunne se, at her er man inde paa noget meget farligt overfor Kommunen, og derfor har jeg kaldt det et usædvanligt Angreb paa Kommunernes Selvbestemmelsesret. Thi det ærede Medlem maa jo være paa det rene med, at den, der vilde rejse en Paastand om, at man kunde nøjes med at udskrive den halve Skat i Kommunen, han vilde maaske kunne skabe en saadan Stemning derfor — for det virker jo sympatetisk, at